

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 849/2021
07.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Бранка Станића, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа пуномоћник Јелена Вуксановић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Медиана“ Ниш, ради накаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2390/19 од 27.10.2020. године, у седници одржаној 07.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2390/19 од 27.10.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2390/19 од 27.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 7148/17 од 05.04.2019. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев и тужена обавезана да тужилци на име материјалне штете у виду измакле добити због немогућности обраде и коришћења 2/12 кп бр ... њива 5 класе, укупне површине 45 ари и 39 м², уписане у Лн бр ... КО ..., услед штетног дејства градске депоније за 2014, 2015. и 2016. годину, исплати износ од 9.697,00 динара са законском затезном каматом од 05.04.2019. године као дана пресуђења до коначне исплате, док је тужбени захтев за исплату законске затезне камате на досуђени износ од 21.07.2018. године као дана вештачења до пресуђења одбијен. Ставом другим изреке обавезан је тужени да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 75.271,00 динар.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 2390/19 од 27.10.2020. године, преиначена је првостепена пресуда у усвајајућем делу става првог изреке и ставу другом изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев за исплату материјалне штете у виду измакле добити због немогућности обраде и коришћења парцеле ближе означено у изреци, у износу од 9.697,00 динара са законском затезном каматом од 05.04.2019. године као дана пресуђења до исплате и одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11... 55/14) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП у конкретном случају нису испуњени. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге дате у побијаној одлуци, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Образложење побијане пресуде у складу је са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права, а примена правила о терету доказивања битних чињеница довољно је расправљена у судској пракси па не постоји потреба ни за уједначавањем судске праксе. Осим тога разлози ревизије у претежном делу се односе на битне повреде одредаба парничног поступка и оспоравање утврђеног чињеничног стања због чега се посебна ревизија не може изјавити.

На основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да изјављена ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. По члану 479. став 6. ЗПП против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 19.09.2017. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 9.697,00 динара.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то је ревизија тужиле недозвољена.

Иако је побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, нема места примени одредби о дозвољености ревизије из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер се

наведена одредба може применити само када се примењује општи режим дозвољености овог правног лека, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог закона одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић